

Bahar Ve Güz

– Ahmet Öztürk · 28 Haziran 2011

Elbet birgün bakışlarındaki beni göreceksin.Ya ben yine yanında olacağım ya da uzaklardan sesleneceksin bana.Ben beni ararken gözlerinde belki de göremiyor olacağım gözlerini.Elbet birgün beni anacaksın taa Kaf Dağı'nın eteklerinden.Belki de ben zirveden sesleneceğim sana.Sesim çığ gibi düşecek üstüne.Aradıklarımızı bulmakta zorlanacağız belki.Hayata tutunmak için aradığımız dalın yapraklarını kaybettiğini gördüğümüzde,sonbahar geldiğini unutup hayallerimize yenik de düşebiliriz.Sevgimizi gururla harmanladıktan sonra üzerine bir tutam inat ekip karanlık ve nemsiz yerlerde saklayabiliriz.Elbette ki böyle saklanan bir şey bozulmaz.Ancak saklanan her şey ilk gün ki gibi taze olmaz.Bence en güzeli ne biliyor musun?Gururu en verimli topraklara ekip,inatçı otları sürdükten sonra bahar aylarında yaprakları yemyeşil olan ağaçları istemek.Ve güz mevsiminde yaprak döken değilde her mevsim yeşil kalan bir aşk dilemek.